Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2012. gada 2. februārī*

Konvencija, ar ko nosaka Eiropas skolu statūtus — 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta un 25. panta 1. punkta interpretācija — Norīkoto pedagogu piekļuves tiesības tādai pašai karjeras izaugsmei un algas pieaugumam kā attiecīgās dalībvalsts pedagogiem — Aizliegums dažiem no Apvienotās Karalistes darbā Eiropas skolās norīkotiem pedagogiem piekļūt izdevīgākām algu skalām un citiem papildu maksājumiem, kas tiek piešķirti dalībvalstī nodarbinātiem pedagogiem — Nesaderīgums ar 12. panta 4. punkta a) apakšpunktu un 25. panta 1. punktu

Lieta C-545/09

par prasību, kas 2009. gada 22. decembrī celta atbilstoši Konvencijas, ar ko nosaka Eiropas skolu statūtus, 26. pantam,

Eiropas Komisija, ko pārstāv J. Kurals [*J. Currall*] un B. Egersa [*B. Eggers*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja,

pret

Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti, ko pārstāv H. Volkere [*H. Walker*], pārstāve, un Dž. Kopels [*J. Coppel*], *barrister*,

atbildētāja.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Ticano [*A. Tizzano*], tiesneši E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*] (referents), Ž. Ž. Kāzels [*J.-J. Kasel*] un M. Bergere [*M. Berger*],

ģenerāladvokāts P. Mengoci [*P. Mengozzi*],

sekretāre K. Štranca-Slavičeka [*K. Sztranc-Sławiczek*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2011. gada 4. maija tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2011. gada 7. jūlija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums

1 Savā prasības pieteikumā Eiropas Komisija lūdz Tiesu konstatēt, ka 1994. gada 21. jūnija Konvencijas, ar ko nosaka Eiropas skolu statūtus (OV L 212, 3. lpp.; turpmāk tekstā – "Konvencija"), 12. panta 4. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē un jāpiemēro tādējādi, lai nodrošinātu, ka dalībvalsts norīkotajiem pedagogiem viņu norīkošanas laikā ir pieejama tāda pati karjeras izaugsme un algas pieaugums kā šīs dalībvalsts teritorijā nodarbinātajiem pedagogiem un ka aizliegums dažiem no Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes Eiropas skolās norīkotiem pedagogiem piekļūt izdevīgākām algu skalām (it īpaši skalām, ko apzīmē ar "threshold pay" [atalgojuma slieksnis], "excellent teacher system" [sistēma izciliem skolotājiem] vai "advanced skills teachers" [skolotājiem ar īpašām iemaņām]) un citiem papildu maksājumiem (tādiem kā "teaching and learning responsibility payments" [prēmijas par atbildību saistībā ar apmācību]), kā arī aizliegums progresēt esošajā algas skalā, kas ir pieejama Anglijas un Velsas valsts skolās nodarbinātajiem pedagogiem, nav saderīgs ar Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunktu un 25. panta 1. punktu.

Atbilstošās tiesību normas

Konvencija un Norīkotā personāla statūti

2 Sākotnēji Eiropas skolas tika nodibinātas saskaņā ar diviem tiesību aktiem, proti, pirmkārt, Eiropas skolas statūtiem, kas parakstīti 1957. gada 12. aprīlī Luksemburgā (*Recueil des traités des Nations unies*, 443. sēj., 129. lpp.), un, otrkārt, Protokolu par Eiropas skolu dibināšanu, kas sagatavots, pamatojoties uz Eiropas skolas statūtiem, un parakstīts Luksemburgā 1962. gada 13. aprīlī (*Recueil des traités des Nations unies*, 752. sēj., 267. lpp.).

3 Šie tiesību instrumenti tika aizstāti ar Konvenciju, kura stājās spēkā 2002. gada 1. oktobrī un ir šobrīd piemērojamais tiesību instruments. Pretēji sākotnējiem tiesību instrumentiem, kuru līgumslēdzējas puses bija tikai dalībvalstis, Eiropas skolu konvenciju noslēdza arī Eiropas Kopienas, kurām šādas tiesības tika piešķirtas ar Padomes 1994. gada 17. jūnija Lēmumu 94/557/EK, Euratom, ar ko pilnvaro Eiropas Kopienu un Eiropas Atomenerģijas kopienu apstiprināt ar parakstu un noslēgt Konvenciju, ar ko nosaka Eiropas skolu statūtus (OV L 212, 1. lpp.).

4 Konvencijas trešajā apsvērumā ir noteikts:

"ņemot vērā, ka Eiropas skolu sistēma ir *sui generis* sistēma; ņemot vērā, ka tā ir forma sadarbībai starp dalībvalstīm, kā arī starp dalībvalstīm un Eiropas Kopienām, vienlaikus pilnīgi atzīstot dalībvalstu atbildību par mācību saturu un to izglītības sistēmas organizāciju, kā arī to kultūras un valodas savdabību".

5 Šīs konvencijas 3. panta 2. punktā ir paredzēts:

"Mācības nodrošina pedagogi, ko dalībvalstis nosūta vai norīko saskaņā ar Padomes pieņemtajiem lēmumiem un procedūru, kura noteikta 12. panta 4. punktā."

6 Minētās konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunktā, kas ietilpst II sadaļā ar nosaukumu "Skolu struktūras", ir noteikts:

"Administratīvos jautājumos Padome:

[..]

4. a) katru gadu pēc inspekcijas valžu priekšlikuma nosaka prasības pedagogiem, izveidojot vai likvidējot amatus. Tā nodrošina taisnīgu amatu sadalījumu starp dalībvalstīm. Tā kopīgi ar valdībām risina jautājumus, kas attiecas uz vidusskolas skolotāju, pamatskolas skolotāju un skolas izglītības konsultantu nosūtīšanu vai norīkošanu. Darbinieki saglabā profesionālās izaugsmes un pensionēšanās tiesības, kas garantētas viņu valsts tiesību aktos [..].”

7 Šīs pašas konvencijas 25. pantā ir noteikts:

“Skolu budžetu finansē no:

1) dalībvalstu iemaksām, ko tās veic, regulāri maksājot atlīdzību nosūtītajiem vai norīkotajiem pedagogiem, un, pēc vajadzības, veicot finanšu iemaksu, par kuru vienprātīgi nolemj Padome;

2) Eiropas Kopienu iemaksām, ar ko paredzēts segt starpību starp skolu kopējo izdevumu summu un citu ieņēmumu summu;

3) to ārpuskopienas organizāciju iemaksām, ar ko Padome ir noslēgusi nolīgumu;

4) pašas skolas ieņēmumiem, galvenokārt no mācību maksas, ko Padome iekasē no vecākiem;

5) dažādiem ieņēmumiem.

Noteikumus, pēc kuriem dara pieejamu Eiropas Kopienu iemaksu, nosaka īpašā nolīgumā starp Padomi un Komisiju.”

8 Atbilstoši Eiropas skolu konvencijas 26. pantam “tie strīdi starp līgumslēdzējām pusēm, kas attiecas uz šīs konvencijas interpretāciju un piemērošanu un ko nav atrisinājusi Padome, ir tikai Eiropas Kopienu Tiesas kompetencē”.

9 Pamatojoties uz minētās konvencijas 12. panta 1. punktu Padome pieņēma Darbam Eiropas skolās norīkotā personāla statūtus (turpmāk tekstā – “Norīkotā personāla statūti”), kuros arī ir ietverti noteikumi par Eiropas skolu pedagogu darba samaksu un nosacījumiem.

10 Norīkotā personāla statūtu 10. panta 1. punktā ir norādīta prasība par to, ka norīkotajiem pedagogiem ir jābūt atbilstošai kvalifikācijai un jāatbilst nosacījumiem, kādi nepieciešami līdzvērtīga darba izpildei viņu izcelsmes valstī. Šo statūtu III nodaļā ar nosaukumu “Novērtēšana” ir ietverts 30. pants, kura pirmajā daļā ir noteikts, ka “par katra pedagoģiskā un uzraudzības personāla locekļa, kā arī direktoru vietnieku spējām, darba efektivitāti un uzvedību darbā tiek sagatavots novērtējuma ziņojums, ko veic gan direktors, gan valsts inspektors saskaņā ar Īstenošanas regulā ietvertajiem noteikumiem. Domstarpību gadījumā izšķirošā nozīme ir valsts inspektora ziņojumam”. [Neoficiāls tulkojums]

11 Saskaņā ar minēto statūtu 49. pantu norīkotie pedagogi saņem, pirmkārt, valsts atalgojumus, ko izmaksā kompetentās valsts iestādes, un, otrkārt, Eiropas skolas izmaksātu piemaksu, kas ir vienāda ar starpību starp šajos statūtos paredzēto atalgojumu un valsts atalgojumu atbilstošo vērtību, no kuras atskaitītas obligātās sociālās iemaksas (turpmāk tekstā – “Eiropas piemaksa”).

12 Atbilstoši Norīkotā personāla statūtu 72. panta 1. punktam darbiniekam, kura dienesta attiecības beidzas, ir tiesības, aizejot no darba – ar nosacījumu, ka tas nenotiek disciplināra pasākuma dēļ, – saņemt atlaišanas pabalstu, kas ir proporcionāls faktiskajam dienesta laikam, tam nepārsniedzot 9 gadus. Saskaņā ar šī paša panta 2. punktu šis pabalsts tiek aprēķināts, pamatojoties uz starpību starp pēdējo pusotra mēneša Eiropas pamatalgu, kas tiek novērtēta saskaņā ar izcelsmes valstij noteikto korekcijas koeficientu, un pēdējo pusotra mēneša valsts pamatalgu par dienesta gadu.

13 Taču statūtos nav paredzēts pensionēšanās režīms tiem norīkotajiem pedagogiem, kuri norīkojuma laikā turpina veikt iemaksas savas valsts pensiju shēmā.

Noteikumi, kas piemērojami Anglijā un Velsā nodarbinātajiem pedagogiem

14 Apvienotajā Karalistē izglītība ietilpst tādu decentralizētu iestāžu kompetencē, kas atrodas trīs atšķirīgās zonās, proti, Anglijā un Velsā, kuras abas veido vienu kopīgu zonu, Ziemeļīrijā un Skotijā. Darba noteikumi katrā no šīm zonām ir atšķirīgi.

15 Attiecībā uz zonu, kuru veido Anglija un Velsa un kura ir vienīgā zona, uz kuru attiecas šī lieta, lielākā daļa pedagogu ir nodarbināti kādā no subsidētajām skolām ("maintained schools"). Šo pedagogu atalgojums un darba noteikumi ir noteikti ar kompetentā ministra rīkojumu, proti, ar Dokumentu par skolu pedagogu darba noteikumiem un atalgojumu ("School Teachers Pay and Conditions Document", turpmāk tekstā – "*STPCD*"), kas ir saistošs attiecībā uz visiem darba līgumiem, kurus slēdz subsidēta skola.

16 Noteikts skaits pedagogu ir nodarbināti nevis subsidētās skolās, bet cita veida skolās, tādās kā, piemēram, neatkarīgās un vispārizglītojošās valsts skolās, kuras atbalsta sponsori ("academies"), privātajās skolās, Kalemas [*Culham*] Eiropas skolā vai skolās, kuras pārvalda ārvalstu valdības. Attiecībā uz šīm skolām *STPCD* paredzētajiem darba noteikumiem un nosacījumiem ir fakultatīvs raksturs.

17 *STPCD* 2009. gada redakcijā ir paredzētas atalgojuma skalas, kurās ir ietverti šādi tālāk izklāstīti galvenie elementi.

18 Pedagogiem ir pamatalgas skala ar sešiem līmeņiem. Svarīgākais kritērijs nākamā līmeņa iegūšanai ir pieredzes apjoms, ko nosaka pēc nostrādātajiem darba gadiem. Tādējādi, izņemot ārkārtas gadījumus ar neapmierinošiem rezultātiem, izaugsme šajā skalā notiek automātiski.

19 2000. gadā vispārējais algas palielinājums par 3 % tika piemērots Anglijā un Velsā. Vienlaikus tika ieviests algas palielinājums par 7 %, pamatojoties uz jaunu kārtību ar nosaukumu "threshold pay", ko varēja piemērot pedagogiem, kuri bija izpildījuši noteiktus nosacījumus.

20 Piemērojot šo kārtību, Anglijas un Velsas pedagogi, sasnieguši pēdējo pamatalgas skalas līmeni, var iesniegt savu kandidatūru pārejai uz augstāku algas skalu ("post-threshold pay scale"). Pedagogiem, kas vēlas uz to kandidēt, ir jāatbilst noteiktām profesionālām normām, jāiesniedz kvalifikācijas apliecinājumi un jālūdz kompetences vērtējums, ko veic izglītības iestāžu vadītāji. Profesionālās normas, kuras tiem ir jāizpilda, ir minētas dokumentā ar nosaukumu "Pedagogiem piemērojamie profesionālie standarti" ("Professionnel Standards for Teachers"). Kad pedagogs ir sasniedzis augstāku skalu ("post-threshold teacher"), izaugsme tajā nenotiek automātiski, bet gan ir atkarīga no ikgadēju novērtēšanas interviju secinājumiem.

21 Turklāt *STPCD* attiecībā uz subsidētajām skolām ir paredzēta iespēja izveidot štata vietas "izciliem pedagogiem" ("excellent teachers") un "pedagogiem ar īpašām iemaņām" ("advanced skills teachers"), kuriem piemēro atšķirīgu algas skalu, kā arī štata vietas, kurās ir tiesības saņemt "prēmijas par atbildību par apmācību" ("teaching and learning responsibility payments"). Pedagogs nevar vienlaikus ieņemt vairākas no šīm štata vietām.

22 Pedagogiem, kas vēlas pievienoties "excellent teacher scheme", vismaz divus gadus ir jābūt iekļautiem augstākajā līmenī no trīs līmeņu skalas "post-threshold pay scale" un jāapliecina īpaša profesionālā kompetence, kas noteikta "Professional Standards for Teachers". Tomēr viņi var lūgt vērtējumu, ko

veic ārēji vērtētāji, šajā ziņā tikai tad, ja viņu skolā ir brīva "excellent teachers" štata vieta. Bez parastajiem pienākumiem klasē "excellent teachers" ir jāpalīdz citiem skolotājiem uzlabot viņu efektivitāti un apmācības kvalitāti.

23 Lai būtu tiesības uz "advanced skills teachers" štata vietu, kandidātiem nav obligāti jābūt sasniegušiem "post-threshold pay scale", tomēr viņiem ir jāatbilst "post-threshold teacher standards", konkrētāk runājot, "advanced skills teachers" paredzētām noteiktām profesionālām normām, kādas ir definētas "Professionnel Standards for Teachers". Vērtējumus šajā ziņā veic ārēji vērtētāji. Šīs štata vietas ir saistītas ar papildu atbildību par labu pedagogiem no citām skolām.

24 Visbeidzot, "teaching and learning responsibility payments" ir pieejamas ikvienam pedagogam, kurš strādā klasē, un nav prasības par to, ka viņam ir jābūt sasniegušam "post-threshold pay scale" slieksni. Šīs prēmijas tiek piešķirtas pedagogiem, kuri uzņēmušies "papildu ilglaicīgu atbildību [skolas] personāla struktūrā". Tās ir paredzētas arī, lai atlīdzinātu palīdzību skolēniem ārpus klases telpas vai pedagoga virzītājspēka lomu mācību priekšmetu vai programmas izstrādē.

Noteikumi, kas piemērojami darbam Eiropas skolās nosūtītiem vai norīkotiem pedagogiem no Anglijas vai Velsas

25 Apvienotajai Karalistei piešķirtās darba vietas Eiropas skolās ir pieejamas visiem pietiekami kvalificētiem pedagogiem neatkarīgi no tā, vai nosūtīšanas vai norīkošanas brīdī viņi tiek nodarbināti subsidētā skolā, privātā skolā vai skolā, kas atrodas ārpus valsts teritorijas, un pat neatkarīgi no tā, vai viņi tiek nodarbināti kā pedagogi.

26 Pedagogi no Apvienotās Karalistes, kas norīkoti darbam Eiropas skolās, nesaglabā līgumattiecības ar iepriekšējo darba devēju, bet norīkošanas nolūkā slēdz jaunu darba līgumu ar "Department for Children, Schools and Families" ("Bērnu, izglītības iestāžu un ģimenes ministrija"; turpmāk tekstā – "Izglītības ministrija").

27 Šajā darba līgumā attiecībā uz Anglijas un Velsas pedagogiem ir noteikts, ka *STPCD* Eiropas skolu pedagogiem nepiemēro. Tomēr ir precizēts, ka valsts algas, ko ik mēnesi maksā norīkotajiem pedagogiem, tiek noteiktas atbilstoši *STPCD* paredzētajām algas skalām un ka pēdējiem minētajiem ir tiesības uz ikgadējiem algas pielikumiem, kas tiek apspriesti valsts līmenī un ir piemērojami atbilstoši *STPCD*. Tāpat ir norādīts, ka netiks maksāta neviena cita piemaksa pie valsts algas un ka norīkotais pedagogs laikā, kad viņš ir norīkots darbā Eiropas skolā, nevar lūgt, lai uz viņu tiktu attiecināta *STPCD* paredzēta augstāka algas skala, papildu prēmija vai papildu statuss. Visbeidzot šajā darba līgumā ir precizēts, ka darbs Eiropas skolā dod tiesības uz pensiju atbilstoši Anglijas un Velsas pedagogu pensiju shēmai un iemaksas šajā shēmā ir balstītas vienīgi uz valsts algu.

Pirmstiesas konsultācijas

28 Skarto pedagogu sūdzību lielā skaita dēļ un pēc parlamentāro jautājumu uzdošanas Komisija kopš 2000. gada ir vairākkārt vērsusies pie Apvienotās Karalistes secīgajiem izglītības ministriem, norādot, ka ar Konvenciju nav saderīgs lēmums atteikt Eiropas skolās norīkotajiem Lielbritānijas pedagogiem piekļuvi jaunajai algas skalai. Pirmā vēstuļu apmaiņa 2000. un 2001. gadā, kā arī otrā vēstuļu apmaiņa 2007. gadā nepalīdzēja rast strīda risinājumu. Tad Komisija lūdza, lai jautājums no 2008. gada 20.–22. oktobrī tiktu skatīts Padomes sanāksmē. 2008. gada 20. novembrī norisinājās videokonference starp Komisijas un Izglītības ministrijas pārstāvjiem, tomēr tā neatrisināja strīdu. 2009. gada 13. janvārī Komisija iesniedza Padomē pēdējo lūgumu, lai atrisinātu jautājumu, vienlaikus paziņojot, ka gadījumā, ja netiks gūts nekāds rezultāts, tā būs spiesta vērsties Tiesā.

29 Jautājums par Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta un 25. panta 1. punkta interpretāciju tika skatīts Padomes 2009. gada 20. un 21. janvāra sanāksmē. Pēc šīs sanāksmes Padome secināja, ka tā "nespēja atrisināt strīdu, un pieņēma zināšanai Komisijas nodomu celt Tiesā pret Apvienoto Karalisti vērstu prasību par interpretāciju un piemērošanu, pamatojoties uz Konvencijas 26. pantu, skatot to saistībā ar Līguma 10. un 39. pantu".

30 Šādos apstākļos Komisija cēla šo prasību.

Par prasību

31 Savā prasībā Komisija lūdzu Tiesu lemt saskaņā ar Konvencijas 26. pantu, pirmkārt, par šīs konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējā teikuma interpretāciju un, otrkārt, par to, vai Apvienotā Karaliste piemēro šo normu pareizi konkrēti attiecībā uz darbam Eiropas skolās norīkotajiem pedagogiem no Anglijas un Velsas un līdz ar to pilda pienākumus, kas izriet no šīs normas, kā arī minētās konvencijas 25. panta 1. punkta.

Par Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējā teikuma interpretāciju

Lietas dalībnieku argumenti

32 Komisija uzskata, ka Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējais teikums paredz dalībvalstīm pienākumu nodrošināt, ka norīkotie pedagogi saglabā valsts tiesību aktos garantētās profesionālās izaugsmes un pensionēšanās tiesības. Tādējādi šī konvencija šajā ziņā piešķir tiesības norīkotajiem pedagogiem.

33 Šādu interpretāciju apstiprina šīs normas skaidrs un beznosacījuma formulējums, kā arī tās konteksts un mērķis, proti, nodrošināt, ka pedagogi norīkošanas rezultātā netiek nostādīti nelabvēlīgākā situācijā.

34 Turklāt Komisija apgalvo, ka termins "[profesionālā] izaugsme" ir jāinterpretē autonomi, un tā mērķis ir aptvert dažādās valsts atalgojuma sistēmas, ko piemēro pedagogiem norīkošanas gadījumā. Šī termina plašo nozīmi apstiprina dažādu valodu versiju analīze.

35 Turpretim Lielbritānijas Karaliste uzskata, ka Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkts attiecas vienīgi uz Padomi un līdz ar to neuzliek nekādu pienākumu dalībvalstīm.

36 Šādu interpretāciju apstiprina, pirmkārt, šīs normas formulējums, kura ietilpst Konvencijas II sadaļā ar nosaukumu "Skolu struktūras", kurā neviena norma neuzliek pienākumu dalībvalstīm, un, otrkārt, atsauce Konvencijas 3. panta 2. punktā uz tās 12. pantu.

37 Saskaņā ar Apvienotās Karalistes apgalvoto, Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta mērķis ir noteikt Padomei, kad tā veic administratīvās funkcijas, pienākumu ievērot valsts tiesisko regulējumu [profesionālās] izaugsmes un pensionēšanās jomā. Nebūtu liela jēga uzskatīt, ka Konvencija uzliek dalībvalstīm pienākumu ievērot viņu pašu tiesību aktus.

38 Turklāt tas, ja Konvencijā būtu noteikts pienākums dalībvalstīm piešķirt darbam Eiropas skolās norīkotajiem vai nosūtītajiem pedagogiem tiesības, kādas tie nevar prasīt saskaņā ar valsts tiesību aktiem, būtu pretrunā LESD 165. panta 1. punktam, kurā ir aizsargāta dalībvalstu autonomija attiecībā uz izglītības sistēmu organizēšanu.

39 Turklāt šī dalībvalsts apgalvo, ka Apvienotajā Karalistē ir vispārpieņemts, ka termins "[profesionālā] izaugsme" nozīmē vienīgi pedagogu virzību uz augstāku administratīvo pozīciju ar lielāku atbildību skolu struktūrā, tādu kā iestādes vadītāja vai iestādes vadītāja vietnieka ("head teacher" vai "deputy head

teacher") amatu. Runājot par terminu valsts tiesību aktos "garantētās profesionālās izaugsmes tiesības", Apvienotā Karaliste būtībā apgalvo, ka šis termins ir jāinterpretē burtiski un šauri. Tādējādi profesionālā izaugsme, kas, pamatojoties uz darba stāžu, netiek piešķirta automātiski, bet ir jāpieprasa pedagogam un kas viņam tiek piešķirta tikai tad, ja viņš ir izpildījis noteiktus kritērijus, nav uzskatāma par valsts tiesību aktos garantētu tiesību.

Tiesas vērtējums

40 Domstarpības starp Komisiju un Apvienoto Karalisti attiecībā uz Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējā teikuma interpretāciju būtībā ir divos jautājumos, proti, pirmkārt, vai šī norma ietver pienākumu šīs Konvencijas dalībvalstīm un, otrkārt, cik plaši ir jāinterpretē termins "garantētās profesionālās izaugsmes tiesības" valsts tiesību aktos.

41 Runājot par pirmo no šiem diviem jautājumiem, vispirms ir jāatgādina, ka Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunktā ir noteikts, ka administratīvos jautājumos Padome katru gadu pēc inspekcijas valžu priekšlikuma nosaka prasības pedagogiem, izveidojot vai likvidējot amatus. Tā nodrošina taisnīgu amatu sadalījumu starp dalībvalstīm. Tā kopīgi ar valdībām risina jautājumus, kas attiecas uz vidusskolas skolotāju, pamatskolas skolotāju un skolas izglītības konsultantu nosūtīšanu vai norīkošanu. Darbinieki saglabā profesionālās izaugsmes un pensionēšanās tiesības, kas garantētas viņu valsts tiesību aktos.

42 Tādējādi no minētās normas formulējuma izriet, ka, kaut arī tās pirmie trīs teikumi nosaka pienākumus Padomei, kuri vajadzības gadījumā ir jāizpilda sadarbībā ar valdībām, tās pēdējais teikums ir formulēts neitrāli, konstatējot pedagogu tiesības saglabāt profesionālās izaugsmes un pensionēšanās tiesības, kas garantētas viņu valsts tiesību aktos, neprecizējot, kam ir jānodrošina šo tiesību saglabāšana.

43 Taču ir skaidrs, ka minētās tiesības nevarētu tikt saglabātas, ja šīs konvencijas dalībvalstis varētu tādā veidā brīvi grozīt savus valsts tiesību aktus un noteikumus, kas regulē šo valstu pedagogu nosūtīšanu vai norīkošanu darbā Eiropas skolās, ka šiem pedagogiem tiktu atņemtas minētās tiesības nosūtīšanas vai norīkošanas laikā.

44 Šajā ziņā ir jāuzsver, ka darbā Eiropas skolās nosūtīto vai norīkoto pedagogu profesionālās izaugsmes un pensionēšanās tiesības tiek pilnībā regulētas attiecīgajos valsts tiesiskajos regulējumos un ka līdz ar to Padomei nav iespējams nodrošināt šo tiesību saglabāšanu, ja minētajos tiesiskajos regulējumos šāda saglabāšana nav atļauta. Turklāt, kaut arī Padomei šie tiesiskie regulējumi ir patiešām ir jāievēro, tomēr ir skaidrs, ka, pirmkārt, to piemērošana attiecībā uz minētajiem pedagogiem neprasa nekādu šīs Padomes iejaukšanos un, otrkārt, ir gandrīz neiespējams, ka pēdējā minētā, ņemot vērā, ka tās pilnvaras ir ierobežotas un skaidri definētas Konvencijā, varētu negatīvi ietekmēt izaugsmes un pensionēšanās tiesības, kādas šiem pedagogiem ir piešķirtas viņu valsts tiesiskajos regulējumos.

45 Šādos apstākļos ir jākonstatē, ka Apvienotās Karalistes piedāvātā interpretācija, saskaņā ar kuru Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējā frāze attiecas vienīgi uz Padomi, lai noteiktu tai pienākumu ievērot valsts tiesisko regulējumu profesionālās izaugsmes un pensionēšanās tiesību jomā, atņemtu šai normai jebkādu lietderīgu iedarbību.

46 No minētā izriet, ka, pretēji Apvienotās Karalistes apgalvotajam, šī norma ir jāinterpretē tādējādi, ka tā ietver arī Konvencijas dalībvalstīm pienākumu nodrošināt, ka pedagogi nosūtīšanas vai norīkošanas darbam Eiropas skolās laikā saglabā valsts tiesību aktos garantētās profesionālās izaugsmes un pensionēšanās tiesības.

47 Šādu secinājumu neapšauba ne fakts, ka Konvencijas 12. pants ietilpst II sadaļā ar nosaukumu "Skolu struktūras" un ka tajā ir uzskaitīti Padomes administratīvie pienākumi, ne arī atsauce Konvencijas 3. panta 2. punktā uz minēto 12. pantu.

48 Kaut arī ir skaidrs, ka 12. pantā ir uzskaitīti galvenokārt Padomes pienākumi, tomēr ir jāatzīmē, ka šī panta 4. punkta a) apakšpunkta priekšpēdējais teikums attiecas arī uz "valdībām" un ka šīs normas pēdējais teikums, kā tika konstatēts šī sprieduma 42. punktā, ir formulēts nevis kā Padomes pienākums, bet gan kā strādāt Eiropas skolās nosūtīto vai norīkoto pedagogu beznosacījuma tiesības.

49 Turklāt pamatojums šī teikuma atrašanās vietai ir vēsturisks un ietver raksturojošu saikni starp šī un iepriekšējā teikuma priekšmetu. Tādējādi Eiropas skolas statūtos, kas ir minēti šī sprieduma 2. punktā, to 1957. gada 12. aprīļa redakcijā šie teikumi bija apvienoti un 12. panta 3. punktā bija paredzēts, ka Padome "kopīgi ar valdībām risina jautājumus, kas attiecas uz vidusskolas skolotāju, pamatskolas skolotāju un skolas vadības personāla nosūtīšanu vai norīkošanu, saglabājot viņu valsts tiesību aktos garantētās profesionālās izaugsmes un pensionēšanās tiesības un nodrošinot priekšrocības, kas tiek piešķirtas viņu kategoriju ierēdņiem ārvalstīs". [Neoficiāls tulkojums] No šīs agrākās statūtu versijas skaidri izriet, ka Padomei un valdībām bija kopīgi jārisina jautājumi saistībā ar norīkošanu un nosūtīšanu, nodrošinot, ka pedagogi neatrodas neizdevīgākā situācijā saistībā ar viņu norīkošanu vai nosūtīšanu strādāt Eiropas skolā. Kaut arī Konvencija tās šobrīd spēkā esošajā redakcijā vēl vairāk pastiprina pedagogu aizsardzību, viņiem piešķirot skaidras un beznosacījuma tiesības, tā nekādā veidā neatbrīvo valdības no to pienākuma šajā ziņā.

50 Pretēji Apvienotās Karalistes apgalvotajam, šāds pienākums turklāt nezaudē savu mērķi tāpēc vien, ka dalībvalstīm ir jāievēro savi tiesību akti. No iepriekšējiem punktiem izriet, ka Konvencijas dalībvalstu atbildība par Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējā teikumā paredzētā mērķa īstenošanu ietver ne tikai pienākumu ievērot valsts tiesisko regulējumu profesionālās izaugsmes un pensionēšanās tiesību jomā, bet arī pienākumu nodrošināt, ka šis tiesiskais regulējums ir tāds, kas neizslēdz darbā Eiropas skolās nosūtītos vai norīkotos pedagogus.

51 Turklāt šāds pienākums ir saderīgs ar LESD 165. pantu. Pirmkārt, šajā pantā paredzēto Savienības pilnvaru ierobežošana izglītības jomā neattiecas uz Konvenciju, jo pēdējā minētā ir nevis Savienības iestāžu pieņemts atvasināts tiesību akts, bet starptautisko tiesību instruments, par ko vienojušās dalībvalstis un Eiropas Kopienas. Otrkārt, ciktāl arī Konvencijas preambulas trešajā apsvērumā ir teikts, ka šī *sui generis* sadarbības sistēma starp dalībvalstīm un Eiropas Kopienām atzīst dalībvalstu atbildību attiecībā uz to izglītības sistēmu organizāciju, ir jākonstatē, ka šī atbildība nekādā veidā negroza dalībvalstu pienākumu darbam Eiropas skolās nosūtītajiem vai norīkotajiem pedagogiem neradīt nelabvēlīgāku situāciju attiecībā uz profesionālās izaugsmes un pensionēšanās tiesībām.

52 Attiecībā uz otro interpretācijas jautājumu, par kuru lietas dalībnieki nav vienisprātis un kas attiecas uz Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējā teikumā minēto terminu "valsts tiesību aktos garantētās profesionālās izaugsmes tiesības" apjomu, ir jāteic, ka šis apjoms un līdz ar to ar šo tiesību normu piešķirtā aizsardzība strādāt Eiropas skolās nosūtītajiem vai norīkotajiem pedagogiem nedrīkst atšķirties atkarībā no viņu izcelsmes vietas un ka minētie termini līdz ar to ir jāinterpretē autonomi.

53 Šādai interpretācijai arī ir jāļauj efektīvi sasniegt šīs tiesību normas mērķi un līdz ar to nodrošināt, ka pedagogiem viņu nosūtīšanas vai norīkošanas darbā Eiropas skolā dēļ netiek radīta nelabvēlīgāka situācija attiecībā uz profesionālās izaugsmes un pensionēšanās jomu.

54 Attiecībā konkrētāk uz terminu "[profesionālā] izaugsme" ir jākonstatē, ka, ņemot vērā minēto mērķi, šis termins nedrīkst tikt interpretēts šauri, kā to piedāvā Apvienotā Karaliste. Kā uzsvēra ģenerāladvokāts savu secinājumu 45. un 46. punktā, šis termins attiecas ne tikai uz pedagogu piekļuvi augstākas pakāpes amatiem skolas hierarhijas sistēmā, kas ietver lielāku atbildību, piemēram, iestādes vadītāja amatam, bet uz jebkādu karjeras izaugsmi. Līdz ar to tas ietver arī piekļuvi pakāpēm karjeras sistēmā, kas dod tiesības saņemt labāku atalgojumu, bet kas nenozīmē cita amata vai papildu atbildības piešķiršanu.

55 Tāpat pretēji tam, ko, šķiet, iesaka Apvienotā Karaliste, no terminiem valsts tiesību aktos "garantētās tiesības" uz profesionālo izaugsmi nevar secināt, ka šīs tiesības attiecas principā vienīgi uz situācijām, kurās valsts tiesiskais regulējums paredz automātisku paaugstināšanu amatā, pamatojoties uz darba stāžu. Kā norādīja ģenerāladvokāts savu secinājumu 53.–55. punktā, no Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējā teikuma formulējuma un mērķa izriet, ka šīs tiesību normas mērķis ir saglabāt darbam Eiropas skolās nosūtītajiem vai norīkotajiem pedagogiem visas tās tiesības attiecībā uz karjeras izaugsmi, kādas ir paredzētas attiecīgajos valsts tiesiskajos regulējumos, neatkarīgi no šo tiesību formas. Līdz ar to, ņemot vērā šajos tiesiskajos regulējumos atzīto tiesību saturu, to forma var izpausties kā tiesības uz automātisku paaugstināšanu amatā vai tikai kā tiesības piedalīties karjeras izaugsmes procedūrās. Tomēr šo tiesību apjoms nevar būt mazāks par to tiesību apjomu, kādas būtu minētajiem pedagogiem, ja viņi paliktu strādāt izglītības iestādē savā izcelsmes dalībvalstī.

56 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka tas uzliek šīs Konvencijas dalībvalstīm pienākumu nodrošināt, ka norīkošanas vai nosūtīšanas laikā pedagogiem, kas norīkoti vai nosūtīti strādāt Eiropas skolās, ir tādas pašas karjeras attīstības un pensionēšanās tiesības, kādas ir dalībvalstī nodarbinātajiem pedagogiem saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesisko regulējumu.

Par Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējā teikuma un 25. panta 1. punkta piemērošanu, ko veic Apvienotā Karaliste

Lietas dalībnieku argumenti

57 Komisija uzskata, ka fakts, ka darba līgums, kas pedagogiem no Anglijas un Velsas ir jānoslēdz ar izglītības ministriju, lai viņus norīkotu darbā Eiropas skolās, norīkošanas brīdī iesaldē šo pedagogu algas uz visu norīkošanas laiku, liedzot kandidēt uz augstāku algu skalu vai saņemt *STPCD* paredzētās "teaching and learning responsibility payments", nav saderīgs ar Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunktu un 25. panta 1. punktu.

58 Pirmkārt, potenciālajiem kandidātiem tiek radīta neizdevīgāka situācija, jo tiem netiek dota iespēja norīkošanas laikā piedalīties novērtēšanā, kas tiem ļautu piekļūt "post-threshold pay scale". Tāpēc, kad tie atgriežas Apvienotajā Karalistē pēc norīkošanas, viņi var pieteikties tikai uz tādu amatu, kam atbilst pamatalgas skala, kas ierobežo pieejamo amatu loku.

59 Otrkārt, fakts, ka viņi nevar pretendēt ne uz kādu prēmiju vai paaugstinājumu deviņu mēnešu norīkošanas laikā, ievērojami samazina algu, kāda tiek ņemta vērā, lai aprēķinātu pensionēšanās tiesības un līdz ar to viņu nākotnes pensijas summu.

60 Turklāt Komisija apgalvo, ka minētā izslēgšana rada ievērojamus finansiālus zaudējumus Savienības budžetam, jo no tā ir jāsedz lielāka atšķirība starp mazāku valsts algu un saskaņā ar Norīkotā personāla statūtiem pielāgoto algu.

61 Tā uzskata, pamatojoties uz aptuvenu aprēķinu, ka no Savienības budžeta 2008. gadā bija jāsedz papildus aptuveni EUR 720 000 tikai par 194 pedagogiem vien, kas bija norīkoti no Anglijas un Velsas. Izmaksas izrietēja no lielākas atšķirības, kāda bija jāsedz saskaņā ar Norīkotā personāla statūtu 49. panta 2. punkta b) apakšpunktu un līdz ar to saskaņā ar Konvencijas 25. panta 2. punktu. Pamatojoties uz šo aprēķinu, var pamatoti uzskatīt, ka neiespējamība no Anglijas un Velsas norīkotajiem pedagogiem piekļūt "post-threshold pay scale" viena pati gadā no Savienības budžeta rada papildu izmaksas, kas ir mērāmas no EUR 500 000 līdz EUR 1 000 000 apmērā.

62 Komisija uzsver, ka tā neprasa, lai no Anglijas un Velsas norīkotie pedagogi automātiski varētu piekļūt augstākai algas skalai, kāda ir paredzēta "post-threshold teacher", "advanced teacher" un "excellent teacher", un progresēt pa to vai saņemt "teaching and learning responsibility payments". Tā ierobežo

savu prasību ar to, ka šiem pedagogiem ir jābūt tādai pašai iespējai progresēt attiecībā uz algas skalu, kāda ir ikvienam Apvienotajā Karalistē nodarbinātam pedagogam, un ka līdz ar to viņiem ir jābūt it īpaši iespējai piedalīties novērtēšanas procedūrās, kādas ir paredzētas attiecībā uz pieeju šīm skalām.

63 Saskaņā ar Komisijas apgalvoto dažādu profesionālo standartu un uzdevumu detalizēta analīze, kas piemērojama šīm skalām un šīm prēmijām, liek domāt, ka Eiropas skolās norīkotie pedagogi bieži vien izpilda uzdevumus, kas principā tiem ļauj piekļūt minētajām skalām vai saņemt minētās prēmijas.

64 Komisija uzskata, ka Apvienotā Karaliste nevar atsaukties uz apgalvotajām tehniskajām grūtībām, lai pamatotu no Konvencijas izrietošo pienākumu neievērošanu. Turklāt tā apšauba, ka šādas grūtības patiešām pastāv vai ka tās nevar tikt atrisinātas, pielietojot ar attiecīgajām interesēm samērīgas pūles.

65 Runājot, pirmkārt, par norīkoto pedagogu novērtēšanas organizēšanu, tā vispirms norāda, ka novērtējumu piekļūšanai "post-threshold pay scale" veic vietējo skolu vadītāji un ka *prima facie* nav neviena iemesla, kas kavētu šī uzdevuma uzticēšanu Eiropas skolas direktoram. Turpinājumā šķiet, ka pastāv vairākas izvēles iespējas. Tā, piemēram, Apvienotā Karaliste var nosūtīt inspektorus, kuri pārbauda Eiropas skolu direktoru veiktos vērtējumus, vai nosūtīt ārējos vērtētājus, kas paši veic vērtējumu, vai arī izvēlēties šo abu variantu atbilstošu kombināciju. Visbeidzot, nekas nekavē valsts aģentūras vērtētājus, kas izvērtē valsts kandidātus uz "advanced skills teachers" un "excellent teachers" amatiem, apmeklēt Eiropas skolas, ņemot vērā, ka viņi jau vērtē Aizsardzības ministrijas skolas Vācijā un citās valstīs ārpus Apvienotās Karalistes.

66 Attiecībā, otrkārt, uz Apvienotās Karalistes argumentu, kas ir balstīts uz to, ka piekļuve augstākām algu skalām ir atkarīga no jaunu amatu izveidošanas, Komisija apstiprina, ka tā tas nav attiecībā uz piekļuvi "post-threshold pay scale", kurā iekļūšana būtībā nozīmē slēptu vispārējās algas paaugstināšanu. Lai piekļūtu citām augstākām algu skalām, ir jārada darbavieta budžeta izpratnē. Taču nekas nekavē Apvienoto Karalisti piešķirt Izglītības ministrijai atbilstošu skaitu darbavietu "advanced skills teachers" un "excellent teachers" amatos norīkotajiem pedagogiem.

67 Apvienotā Karaliste noraida argumentu, ka tās politika attiecībā uz norīkotajiem pedagogiem ir pretrunā Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunktam un 25. pantam.

68 Apvienotā Karaliste uzskata, ka Komisijas prasības ir balstītas uz norīkoto pedagogu nodarbinātības statusa un *STPCD* paredzēto papildu maksājumu rakstura nepareizu izpratni. Šajā ziņā tā it īpaši uzsver, ka norīkotie pedagogi no Anglijas un Velsas ne vienmēr nāk no valsts subsidētām skolām un līdz ar to pirms norīkošanas uz tiem varēja neattiekties *STPCD*. Tādējādi *STPCD* nav uzskatāms par "valsts tiesību aktu" Konvencijas 12. panta izpratnē.

69 Turklāt no Anglijas un Velsas norīkotie pedagogi apzināti atstāj savu iepriekšējo darba vietu, lai ieņemtu jaunu amatu Eiropas skolā, pamatojoties uz jaunu darba līgumu, kas noslēgts ar Izglītības ministriju. Minētajā līgumā ir skaidri norādīts, ka norīkotais pedagogs nevar prasīt piekļuvi augstākai algas skalai un papildu prēmijām, kādas ir paredzētas *STPCD*. Līdz ar to minētie pedagogi brīvprātīgi izvēlas ieņemt amatu, uz kuru *STPCD* neattiecas.

70 Vispārīgi šī dalībvalsts apgalvo, ka *STPCD* paredzētā papildu samaksa netiek "garantēta" valsts tiesiskajā regulējumā un nav uzskatāma par "tiesībām" uz paaugstināšanu amatā Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta izpratnē. Šie papildu maksājumi netiek piešķirti automātiski, pamatojoties uz darba stāžu, bet ir jāpieprasa un tiek piešķirti saskaņā ar noteiktiem kritērijiem. Turklāt "teaching and learning responsibility payments" un "advanced skills teachers" un "excellent teachers" sistēmai ir iespējama piekļuve tikai tādā gadījumā, ja skola nolemj radīt darbavietas šajā ziņā. Papildu samaksa turklāt nav uzskatāma par "[profesionālo] izaugsmi" minētā panta izpratnē, jo pedagogi, kuriem tiek piešķirta šāda samaksa, saglabā "pedagoga" statusu un viņiem netiek piešķirts augstākas pakāpes statuss.

71 Apvienotā Karaliste apgalvo, ka, ja norīkotajiem pedagogiem būtu tiesības saņemt papildu samaksu, vienlaikus neesot pienākumam uzņemties ar to saistīto papildu atbildību, tas radītu diskrimināciju attiecībā pret valsts pedagogiem. Apvienotā Karaliste apstrīd it īpaši apgalvojumu, ka norīkotie pedagogi atbilst kritērijiem, kas ļauj saņemt papildu samaksu. Tā apgalvo, ka nepastāv reāla līdzvērtība starp Eiropas skolu pedagogiem un Apvienotās Karalistes subsidēto skolu pedagogiem.

72 Šāda diskriminācija izrietētu arī no fakta, ka Eiropas skolas pedagogu profesionālās darbības kontrole nav tik precīza un stingra kā valsts līmenī paredzētais kontroles mehānisms. Komisijas piedāvātais risinājums sūtīt inspektorus no Apvienotās Karalistes uz Eiropas skolām nav pietiekams, lai nodrošinātu līdzvērtību šajā ziņā.

73 Visbeidzot, runājot par Konvencijas 25. pantu, Apvienotā Karaliste apgalvo, ka, pat ja izrādītos, ka tā nepareizi interpretēja šīs Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējo teikumu, no tā netiktu un tā neizrietētu Savienības budžetam nodarīti zaudējumi. Protams, ir iespējams, ka daži pedagogi, kas ir norīkoti vai nosūtīti no Anglijas un Velsas strādāt Eiropas skolās, nākotnē varētu iegūt tiesības saņemt papildu samaksu, ja viņi iesniegs atbilstošu pieteikumu un tas tiks apstiprināts. Tomēr, ciktāl šo tiesību piešķiršana ir atkarīga no katra pedagoga individuāla vērtējuma, neviens no šiem pedagogiem nevarētu to pašreiz pieprasīt. Līdz ar to Apvienotā Karaliste uz šo brīdi ir izpildījusi savu pienākumu izmaksāt pilnu algu, uz kādu šiem pedagogiem ir tiesības.

Tiesas vērtējums

74 Komisija būtībā pārmet Apvienotajai Karalistei, ka tā nav nodrošinājusi, ka darbam Eiropas skolās no Anglijas un Velsas nosūtītie vai norīkotie pedagogi saglabā profesionālās izaugsmes un pensionēšanās tiesības, kas garantētas viņu valsts tiesību aktos, atbilstoši Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējam teikumam, un līdz ar to nav saglabājusi minētajiem pedagogiem maksāto algojumu, neievērojot šīs konvencijas 25. panta 1. punktu

75 Lai novērtētu šī iebilduma pamatotību, vispirms ir jānoskaidro, vai *STPCD* attiecībā uz šiem pedagogiem ir uzskatāms par "valsts tiesību aktu" šīs Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējā teikuma izpratnē.

76 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka, kaut arī Konvencijas dalībvalstis, kā ir atgādināts Konvencijas preambulas trešajā apsvērumā, ir pilnībā atbildīgas par to izglītības sistēmu organizāciju, tās tomēr nevar atsaukties uz šīs sistēmas īpašām iezīmēm, lai izvairītos no šajā Konvencijā paredzētajiem pienākumiem un lai atņemtu pedagogiem, ko tās nosūta vai norīko darbā Eiropas skolā, minētās Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējā teikumā paredzēto aizsardzību.

77 Tomēr tieši tādas būtu sekas argumentam, ko aizstāv Apvienotā Karaliste un saskaņā ar kuru *STPCD* nav uzskatāms par valsts tiesību aktu minētās tiesību normas izpratnē attiecībā uz pedagogiem no Anglijas un Velsas. Saskaņā ar šo argumentāciju, ņemot vērā šīs dalībvalsts izglītības sistēmas īpatnības, attiecībā uz šo sistēmu vienkārši nepastāv valsts tiesību normas.

78 Turklāt jāuzsver, ka *STPCD* ir obligāts visām Anglijā un Velsā subsidētajām skolām un ka vairākums šajā teritorijā strādājošo pedagogu patiešām ir nodarbināti šādā skolā, bet arī tas, ka pat lielā daļā nesubsidēto skolu tiek pilnībā vai daļēji piemērots *STPCD*. Šajā ziņā Komisija, kurai šajā jautājumā neiebilst arī Apvienotā Karaliste, norāda, ka nesubsidētās skolas, kurās *STPCD* tiek piemērots tikai daļēji, faktiski izmanto tajā paredzētos nosacījumus kā minimumu, pievienojot papildu priekšrocības, un ka patiesībā *STPCD* tiek piemērots 90 % no visiem šajā dalībvalstī nodarbinātajiem pedagogiem.

79 Turklāt tipveida darba līgums, kādu darbam Eiropas skolās no Anglijas un Velsas nosūtītie vai norīkotie pedagogi paraksta ar Izglītības ministriju šīs nosūtīšanas vai norīkošanas nolūkā, paredz, ka ikmēneša algas šiem pedagogiem tiek noteiktas saskaņā ar *STPCD* paredzētajām algu skalām un ka tiek

izmaksāts valsts līmenī apspriestais algas ikgadējais palielinājums, kāds piemērojams saskaņā ar *STPCD*. Tādējādi ir skaidrs, ka pat minēto pedagogu darba nosacījumus daļēji regulē *STPCD* un ka ar minēto līgumu tiek izslēgta *STPCD* piemērošana tikai selektīvā veidā un attiecībā it īpaši uz piekļuvi augstākai algu skalai un papildu pabalstam.

80 Jākonstatē, ka šādos apstākļos *STPCD* attiecībā uz pedagogiem no Anglijas un Velsas ir uzskatāms par valsts tiesību aktu Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējā teikuma izpratnē.

81 Attiecībā uz Apvienotās Karalistes argumentu, saskaņā ar kuru tai nevar noteikt pienākumu piešķirt *STPCD* paredzētās profesionālās izaugsmes tiesības visiem pedagogiem, kurus tā nosūta vai norīko darbā Eiropas skolās, ņemot vērā, ka tikai daļa no viņiem pirms nosūtīšanas vai norīkošanas bija nodarbināti subsidētā skolā Anglijā vai Velsā, ir jāatzīmē, ka Komisija šajā prasībā apgalvo, ka minētās *STPCD* paredzētās tiesības būtu jāpiemēro nevis visiem no šīs dalībvalsts nosūtītajiem vai norīkotajiem pedagogiem, bet tikai pedagogiem no Anglijas un Velsas. Līdz ar to faktam, ka *STPCD* nav piemērojams pedagogiem, kas ir nodarbināti Skotijas skolās, šajā ziņā nav nozīmes.

82 Vispār, ciktāl ne tikai subsidētās skolas Anglijā vai Velsā, bet arī liela daļa nesubsidēto skolu pilnībā vai daļēji piemēro *STPCD*, var pieņemt, ka lielākā daļa darbam Eiropas skolās no Anglijas un Velsas nosūtītajiem vai norīkotajiem pedagogiem pirms viņu nosūtīšanas vai norīkošanas piemēroja *STPCD* paredzētos nosacījumus. Pat ja izrādīsies, ka uz dažiem no šiem pedagogiem neattiecas *STPCD* tāpēc, ka agrāk viņa tika nodarbināti vai nu nesubsidētā skolā, kas izvēlējās nepiemērot *STPCD*, vai arī citā skolā, šis apstāklis katrā ziņā nevar pamatot to, ka Apvienotā Karaliste izslēdz, pamatojoties uz tipveida līgumu, kuru pedagogiem ir jāparaksta, lai viņi tiktu nosūtīti vai norīkoti darbā Eiropas skolās, noteiktu *STPCD* paredzēto priekšrocību piemērošanu attiecībā uz visiem pedagogiem no Anglijas un Velsas.

83 Turklāt, pretēji Apvienotās Karalistes apgalvotajam, šo izslēgšanu nepamato tikai tas vien, ka minētie pedagogi paraksta šo līgumu brīvprātīgi un pilnībā apzinoties situāciju. Kaut arī tā ir taisnība, ka šiem pedagogiem nekādā ziņā nav pienākuma prasīt tikt nosūtītiem vai norīkotiem darbā Eiropas skolā un viņi var iepazīties ar jaunā darba līguma nosacījumiem, tomēr ir skaidrs, ka šiem pedagogiem nav citas izvēles, kā vien parakstīt minēto līgumu, kura nosacījumus nosaka Izglītības ministrija. Ja Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējam teikumam netiek atņemta lietderīgā iedarbība, tad nevar pamatoti apgalvot, ka šādos apstākļos pedagogi ir apzināti atteikušies no minētajām *STPCD* paredzētajām priekšrocībām un tiesībām, kas viņiem ir piešķirtas ar šo Konvencijas normu.

84 Turpinājumā, runājot par to, vai piekļuve augstākām algu skalām, tādām kā "post-threshold pay scale", kā arī skalām, kas ir piemērojamas "excellent teachers" un "advanced skills teachers", un piekļuve citiem papildu maksājumiem, tādiem kā *STPCD* paredzētajiem "teaching and learning responsibility payments", ir uzskatāma par tiesībām uz [profesionālo] izaugsmi minētās tiesību normas izpratnē, ir jāatgādina, ka šī sprieduma 54. un 55. punktā jau tika konstatēts, ka tiesības saņemt izdevīgāku atalgojumu, šai priekšrocībai neesot saistītai ar cita amata piešķiršanu pedagogam, kā arī tiesības, kas netiek piešķirtas automātiski, pamatojoties uz darba stāžu, bet kuru piešķiršanai pedagogam ir jāpiedalās procedūrās un jāatbilst noteiktiem kritērijiem, arī ir uzskatāmas par šādām tiesībām.

85 No minētā izriet, ka Apvienotās Karalistes argumenti, kas ir balstīti uz faktu, ka pedagogi, attiecībā uz kuriem ir piemērojamas šīs algu skalas un maksājumi, saglabā savu amatu un ka viņiem ir jāpiesaka sava dalība šādās procedūrās, ir jānoraida. Turklāt Komisija apgalvo nevis to, ka no Anglijas un Velsas nosūtītajiem vai norīkotajiem pedagogiem ir automātiski jāsaņem tiesības piekļūt minētajām skalām un tiesības uz minētajiem maksājumiem, bet ka viņiem ir jābūt piekļuvei tiem saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādi tiek piemēroti Anglijas un Velsas pedagogiem, uz kuriem attiecas *STPCD*.

86 Kaut arī Apvienotā Karaliste apgalvo, ka nosūtītie vai norīkotie pedagogi principā nevar izpildīt profesionālās darbības kritērijus, uz kuriem pamatojoties tiek piešķirta piekļuve šīm skalām, kā arī noteikta papildu atbildība saistībā ar noteiktu šo skalu un maksājumu piemērošanu, ir jāatzīmē, ka Komisija veica šo kritēriju un pienākumu detalizētu analīzi, ticami paskaidrojot, ka liels skaits minēto pedagogu izpilda šos kritērijus un ir uzņēmušies līdzvērtīgu atbildību Eiropas skolās.

87 Šo analīzi un paskaidrojumus neapšauba Apvienotās Karalistes izvirzītie konkrētie argumenti, atbilstoši kuriem būtībā nepastāv reāla līdzvērtība starp Eiropas skolu pedagogu situāciju un valsts pedagogu situāciju. Šāds apgalvojums ir pretrunā Norīkotā personāla statūtu 10. pantam, kurā ir prasīts, ka nosūtītajiem vai norīkotajiem pedagogiem ir jābūt atbilstošai kvalifikācijai un jāatbilst nosacījumiem, kādi nepieciešami līdzvērtīga darba izpildei viņu izcelsmes valstī. Turklāt, ciktāl minētie Apvienotās Karalistes argumenti ir balstīti uz koncepciju, ka pēc definīcijas minētie pedagogi šīs normas nevar izpildīt un nevar uzņemties minēto atbildību, ņemot vērā to, ka Eiropas skolas nedarbojas tāpat kā subsidētās skolas Anglijā vai Velsā, ar tiem nav ievērots Eiropas skolu īpašais statuss un *sui generis* raksturs.

88 Pretrunā Apvienotās Karalistes apgalvotajam ir tas, ka darbam Eiropas skolās no Anglijas un Velsas nosūtīto vai norīkoto pedagogu piekļuve minētajām algu skalām un minētajiem papildu maksājumiem neradītu diskrimināciju, kas negatīvi ietekmētu valsts pedagogus tāpēc, ka nebūtu iespējams nodrošināt tikpat precīzu un stingru šo pedagogu darba kontroli, kāda tiek īstenota valsts līmenī. Kā atzīmē ģenerāladvokāts savu secinājumu 87.–90. punktā, šim argumentam trūkst pamatojuma, ciktāl pastāv pilnībā iespējami risinājumi šādas kontroles nodrošināšanai. Turklāt Apvienotā Karaliste nepaskaidroja iemeslus, kāpēc tā uzskata, ka Komisijas piedāvātās dažādās izvēles iespējas šajā ziņā neļautu iegūt apmierinošu rezultātu, bet ļautu vien apstiprināt, ka nepietika ar to vien, ka valsts inspektori tika nosūtīti uz Eiropas skolām.

89 Apvienotā Karaliste tāpat apgalvo, ka vairākiem pedagogiem Anglijas un Velsas subsidētajās skolās nav piekļuves algu skalām, kādas ir paredzētas "excellent teachers" un "advanced skills teachers", vai arī piekļuve "teaching and learning responsibility payments", jo viņu skolās netika radīta neviena vai tika radīts ļoti maz tādu darbavietu, kas dod tiesības piekļūt šādām algu skalām un maksājumiem. Tomēr šis fakts nepamato piekļuves liegšanu šīm algu skalām un šiem maksājumiem visiem no Anglijas un Velsas darbam Eiropas skolās nosūtītajiem vai norīkotajiem pedagogiem.

90 Turklāt, atbildot uz Komisijas lūgumu ierīkot Eiropas skolās tādu šo darbavietu skaitu, kāds ir proporcionāls Anglijā un Velsā pastāvošajam skaitam, Apvienotā Karaliste neapstrīdēja, ka šāda ierīkošana ir faktiski iespējama, bet norādīja, ka Eiropas skolās ierīkoto darbavietu skaits būtu ļoti niecīgs vai pat šādas darbavietas vispār netiktu ierīkotas un ka šādos apstākļos būtu grūti noteikt Eiropas skolas, kurām patiešām ir jāpiešķir šādas darbavietas. Tomēr šādas praktiskas grūtības saistībā ar darbavietu, kas dotu tiesības piekļūt minētajām skalām un saņemt minētos maksājumus, skaita paplašināšanu nevar pamatot pilnīgs atteikums šādu darbavietu ierīkošanai Eiropas skolās. Turklāt ir skaidrs, ka saskaņā ar Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta priekšpēdējo teikumu Padome varētu palīdzēt Apvienotajai Karalistei atrisināt šīs grūtības, lai tostarp identificētu Eiropas skolās darbavietas, kas paredzētas "excellent teachers" un "advanced skills teachers".

91 No iepriekš minētā izriet, ka piekļuve izdevīgāku algu skalām, tādām kā "post-threshold pay scale", kā arī skalām, kas tiek piemērotas "excellent teachers" un "advanced skills teachers", kā arī piekļuve citiem papildu maksājumiem, tādiem kā *STPCD* paredzētajiem "teaching and learning responsibility payments", ir uzskatāma par tiesībām uz [profesionālo] izaugsmi Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējā teikuma izpratnē, kuru ievērošana ir jānodrošina Apvienotajai Karalistei par labu pedagogiem, kuri no Anglijas un Velsas ir norīkoti strādāt Eiropas skolās. Turklāt, tā kā piekļuve šādām skalām un šādiem maksājumiem tieši ietekmē pensijas summu, uz kādu šie pedagogi var pretendēt, tā ietver arī valsts tiesību aktos garantētās tiesības uz pensiju minētās tiesību normas izpratnē.

92 Visbeidzot attiecībā uz jautājumu par to, vai Apvienotā Karaliste pareizi piemēro Konvencijas 25. panta 1. punktu, ir jāatgādina, ka šī tiesību norma uzliek pienākumu dalībvalstīm veikt ieguldījumu Eiropas skolu budžetā, turpinot maksāt algas pedagogiem, ko tā norīko vai nosūta strādāt šajās skolās. Saskaņā ar šī paša panta 2. punktu, skatot to kopā ar Norīkotā personāla statūtu 49. pantu, Savienība veic ieguldījumu minētajā budžetā, Eiropas skolām veicot piemaksu. Šajā ziņā Komisija, kurai šajā jautājumā Apvienotā Karaliste neiebilst, izklāstīja skaitļus, kas ticamā veidā pierādīja, ka pedagogu, kuri no Anglijas un Velsas ir nosūtīti vai norīkoti strādāt Eiropas skolā, algu iesaldēšana nozīmēja, ka Savienībai bija jāveic augstākas Eiropas skolu piemaksas šiem pedagogiem, kas palielināja Savienības ikgadējo iemaksu minēto skolu budžetā.

93 Šādu secinājumu neapšauba Apvienotās Karalistes arguments, ka piekļuve augstāku algu skalām un papildu maksājumiem ir atkarīga no katra pedagoga individuālā vērtējuma, kas vēl nav veikts attiecībā uz pedagogiem, kuri no Anglijas un Velsas ir norīkoti strādāt Eiropas skolās. Ar šo argumentu tiek skaidri ignorēts fakts, ka, pirmkārt, šādi vērtējumi vēl nav veikti tikai tāpēc, ka šie pedagogi tiek sistemātiski izslēgti no piekļuves minētajām skalām un maksājumiem, un, otrkārt, var pamatoti uzskatīt, ka, ja šāda izslēgšana nebūtu notikusi, dažiem no šiem pedagogiem jau būtu faktiski piešķirta piekļuve šīm skalām un maksājumiem.

94 No minētā izriet, ka, ciktāl fakts, ja Apvienotā Karaliste būtu pareizi interpretējusi un piemērojusi Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējo teikumu, nozīmētu, ka šī dalībvalsts būtu veikusi lielāku iemaksu Eiropas skolu budžetā, pastāv vismaz netieša saikne starp minētās Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pārkāpumu un 25. panta 1. punktā paredzētā dalībvalstu pienākuma neizpildi, un Apvienotā Karaliste šo saikni neapšauba. Līdz ar to, kavējot minētos pedagogus pieteikties uz vienu no augstākas algas skalām un saņemt "teaching and learning responsibility payments", Apvienotā Karaliste nav ievērojusi arī Konvencijas 25. panta 1. punktu.

95 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, ir jākonstatē, ka, liedzot pedagogiem, kas no Anglijas un Velsas ir norīkoti strādāt Eiropas skolās, viņu nosūtīšanas vai norīkošanas laikā piekļuvi izdevīgāku algu skalām, it īpaši tām, kas ir zināmas kā "threshold pay", "excellent teacher system" vai "advanced skills teachers", un piekļuvi citiem *STPCD* paredzētiem papildu maksājumiem, tādiem kā "teaching and learning responsibility payments", Apvienotā Karaliste ir nepareizi piemērojusi Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunktu un 25. panta 1. punktu.

Par tiesāšanās izdevumiem

96 Saskaņā ar Reglamenta 69. panta 2. punktu lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kam spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisija ir prasījusi piespriest Apvienotajai Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā šai dalībvalstij spriedums ir nelabvēlīgs, jāpiespriež Apvienotajai Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

1) 1994. gada 21. jūnija Konvencijas, ar ko nosaka Eiropas skolu statūtus, 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka tas uzliek šīs Konvencijas dalībvalstīm pienākumu nodrošināt, ka norīkošanas vai nosūtīšanas laikā pedagogiem, kas norīkoti vai nosūtīti strādāt Eiropas skolās, ir tādas pašas karjeras attīstības un pensionēšanās tiesības, kādas ir dalībvalstī nodarbinātajiem pedagogiem saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesisko regulējumu;

2) liedzot pedagogiem, kas no Anglijas un Velsas ir norīkoti strādāt Eiropas skolās, viņu nosūtīšanas vai norīkošanas laikā piekļuvi izdevīgāku algu skalām, it īpaši tām, kas ir zināmas kā "threshold pay", "excellent teacher system" vai "advanced skills teachers", un

piekļuvi citiem *STPCD* paredzētiem papildu maksājumiem, tādiem kā "teaching and learning responsibility payments", Apvienotā Karaliste ir nepareizi piemērojusi Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunktu un 25. panta 1. punktu;

3) Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

[Paraksti]